

عنوان مقاله:

مطالعه موسیقی سنتی ایران در دیدگاه‌های برخی از فلاسفه و عرفای ایرانی-اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر و زیبایی‌شناسی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد رضا عزیزی - دانشجوی دکتری تخصصی پژوهش هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران.

عبدالرضا کاظمی - کارشناس ارشد فرهنگ و زبان‌های باستان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، ایران.

خلاصه مقاله:

سنت صفتی است برای هنر سنتی که آن را از سایر هنرها متمایز می‌نماید و از طرفی هنر سنتی توسط هنرمند سنتی خلق می‌شود. لذا اولین قدم شناخت دقیق و تعریف معنی سنت است. مشکلی که در اینجا وجود دارد، عدم توانایی در طرح تعریف دقیق و ثابت برای واژه سنت است و اختلاف نظر در این زمینه بسیار است و البته کاربردهای بسیاری برای این واژه وجود دارد. موسیقی سنتی نیز در طول تاریخ دستمایه معانی و تلقی‌های متعددی گردیده و همواره تعریف و دسته‌بندی آن نزد اندیشمندان دارای سختی‌های فراوانی بوده است. به-خصوص در هنری چون موسیقی که دارای نکته‌سنجی‌های مثبت و منفی گوناگون در بحث‌های قدسی و دینی بوده و به نوعی همواره تحت تاثیر نگاه سنتی بوده است. آنچه که در این تحقیق دارای اهمیت بوده است، رسیدن به تعریفی از موسیقی سنتی در ایران بود که بر اساس نگاه برخی از عرفا و فلاسفه ایرانی-اسلامی قابلیت بحث‌های نظری در این حوزه را داشته باشد. روش این تحقیق از منظر هدف، بنیادی و از منظر روش انجام؛ توصیفی-تحلیلی بوده است و روش گردآوری نیز به روش کتابخانه‌ای به انجام رسیده است. نتایج نشان می‌دهد که موسیقی سنتی نوعی تقدس را شامل می‌گردد که با رمزگرایی فراوان خود از دل و سلوک وجودی هنرمند نشأت گرفته و منجر به عروج انسان به مراتب والاتر عالم هستی نیز می‌گردد. این هنر سنتی که از دیرباز در تاریخ هنر ایران باستان نیز نهادینه بوده، از نگاه عرفان و فلسفه اسلامی نیز دارای ریشه و معانی خاص بوده که در صورت توجهات بسیار می‌تواند هنرمند و مخاطب را به درجات والا رهنمون گرداند.

کلمات کلیدی:

موسیقی سنتی، فلسفه اسلامی، عرفان اسلامی، هنر سنتی، موسیقی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1765086>

